

Sygn. akt VI Ka 1373/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda (spr.)

Sędziowie: SO Beata Tymoszów

SO Marek Wojnar

protokolant: protokolant sądowy Justyna Skwiot

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 r.

sprawy M. Ż.

oskarżonego o przestępstwo z art.289§2kk w zw. z art. 64§1kk, art. 178a§1 i 4kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 13 sierpnia 2013 r. sygn. akt VIII K 283/13

wyrok w zaskarżonej części co do M. Ż. uchyla i w tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie.

VI Ka 1373/13

UZASADNIENIE

M. Ż. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 9 marca 2013 roku w W. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. R. oraz innym ustalonym sprawcą zabrał w celu krótkotrwałego użycia cudzy pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) rok prod. 1998 stanowiący własność M. U., pokonując zabezpieczenie pojazdu przed jego użyciem przez osobę nieupoważnioną w ten sposób, że pokonał zamek stacyjki uszkadzając obudowę kolumny kierownicy, a następnie spiął przewody elektryczne służące do unieruchomienia pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj o czyn z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

2. w dniu 9 marca 2013 r. w W. przy ul. (...) znajdującej się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu: I badanie – 1,42 mg/l, II badanie – 1,28 mg/l, III badanie – 1,26 mg/l, IV – 1,14 prowadził pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem sygn. akt V K 607/07 orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim, tj. czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 283/13 uznał M. Ż. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za czyn z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 289 § 2 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 9.03.2013 r. do 11.03.2013 r.; na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. nakazał złożyć do depozytu sądowego dowód rzeczowy zarejestrowany w wykazie Drz pod nr (...); na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Od powyższego orzeczenia apelację wniósł prokurator zaskarżając wyrok w całości w zakresie dotyczącym M. Ż. na niekorzyść tego oskarżonego. Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 438 pkt. 2 k.p.k. zarzucił wyrokowi mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania w postaci art. 343 § 7 i 6 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k., polegającą na uwzględnieniu przez Sąd sprzecznego z wymogami prawa wniosku prokuratora o skazanie M. Ż. za czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. bez przeprowadzenia rozprawy, nie zawierającego propozycji wymierzenia wobec tego oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju – obligatoryjnego w wypadku skazania za występki z art. 178a § 1 i 4 k.k., i wydaniu wyroku zgodnego z tym wnioskiem, w następstwie czego doszło do naruszenia przepisu prawa materialnego w postaci art. 42 § 2 k.k. Podnosząc powyższy zarzut prokurator na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oskarżonego M. Ż. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Na uwzględnienie zasługuje zawarty w apelacji wniosek o uchylenie wyroku co do M. Ż. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Ma rację skarżący, iż zgodnie z brzmieniem przepisu art. 42 § 2 k.k., jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, 174 lub 177 k.k., to sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju. A zatem konsekwencją przypisania w/w oskarżonemu przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. musiało być obligatoryjne orzeczenie środka karnego, o którym mowa w art. 42 § 2 k.k. Umknęło to jednak nie tylko uwadze Sądu I instancji, ale także prokuratora składającego w trybie art. 335 k.p.k. wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy. Konsekwencją powyższego było to, iż poza uzgodnieniami z oskarżonym, które skutkowały złożeniem wniosku o skazanie, pozostała kwestia obligatoryjnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, o którym mowa w art. 42 § 2 k.k. A przecież nie budzi wątpliwości, że wystąpienie z wnioskiem o skazanie w trybie art. 335 k.p.k. musi być efektem negocjacji prokuratora z oskarżonym co do wszystkich elementów wnioskowanej kary lub środka karnego. Przy czym podkreślenia wymaga, że prokurator jako podmiot fachowy powinien już na etapie tychże negocjacji brać pod uwagę, jakie obligatoryjne elementy w świetle obowiązujących przepisów taki wniosek powinien zawierać, poinformować o tym podejrzanego, a następnie zawrzeć je we wniosku o skazanie. Sąd z kolei jest związany treścią uzgodnionego z oskarżonym wniosku, ale nie może go akceptować, jeśli treść wniosku jest niezgodna z obowiązującymi przepisami.

Jeżeli zatem treść porozumienia zawartego między prokuratorem i oskarżonym nie spełnia wymogów prawa, a w szczególności pomija orzeczenie, które z materialnoprawnego punktu widzenia jest obligatoryjne, rola sądu winna polegać na włączeniu się do negocjacji w celu objęcia wnioskiem takiego koniecznego fragmentu rozstrzygnięcia. To z kolei powinno skutkować przeprowadzeniem posiedzenia mającego na celu usunięcie wad wniosku lub sprecyzowaniem porozumienia między oskarżycielem a oskarżonym. Gdy jednak strony nie wyrażą zgody na wprowadzenie takiego obligatoryjnego rozstrzygnięcia do wyroku, albo gdy nie było możliwości uzyskania zgody oskarżonego na posiedzeniu, to wówczas konieczne jest rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych zgodnie z treścią art. 343 § 7 k.p.k.

W sprawie niniejszej sąd meriti nie przeprowadził przed wyrokowaniem na posiedzeniu właściwej kontroli wniosku złożonego w trybie art. 335 k.p.k., co w efekcie, w realiach sprawy niniejszej, doprowadziło do wydania wyroku z naruszeniem przepisów prawa materialnego tj. art. 42 § 2 kk.

Reasumując – w świetle wszystkich omówionych wyżej uchybień konieczne było uchylenie wyroku w zaskarżonej części co do M. Ź. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd rejonowy winien przede wszystkim uzyskać od oskarżonego zgodę na orzeczenie obligatoryjnego zakazu prowadzenia pojazdów, o którym mowa w art. 42 § 2 k.k., co pozwoliłoby na wydanie wyroku skazującego na posiedzeniu. W przeciwnym wypadku konieczne będzie skierowanie sprawy do rozpoznania na rozprawie.

Mając na uwadze powyższe sąd okręgowy orzekł jak w wyroku.